

[Justitsministeren.]

nogen som helst Grund til at skulle ønske at krænke Dommerne som Stand og heller ikke som Enkeltpersoner.

Som Lovforslaget nu foreligger vedtaget, bestaar det af 3 Afsnit. Det første omhandler den særlige Appelrets Sammensætning og gaar ud paa, at Begæring om Genoptagelse af Straffesager og Sager om Disciplinærfølgning af en Dommer behandles og paakendes af denne særlige Ret. Appelretten beklædes i hver Sag af 5 Medlemmer, der efter Indstilling af Justitsministeren beskikkes af Kongen paa 10 Aar, men inden for dette Tidsrum kan intet Medlem afsættes uden ved Dom, og Genbeskikkelse kan ikke finde Sted. Disse i Folketinget indførte Bestemmelser tilsigter yderligere at imødegaa den Kritik, der har været fremsat om, hvorvidt Lovforslaget i sin oprindelige Formulering kunde siges at være i Overensstemmelse om ikke med Ordene, saa med Aanden i Grundloven. To af Rettens Medlemmer skal være en Højesteretsdommer og en anden fast Dommer. I øvrigt beskikkes som Medlemmer af Retten to Personer, der skal være i Virksomhed som Sagførere og udpeges blandt seks Personer, der hertil bringes i Forslag af Sagførerraadet, to, der udpeges blandt de Personer, som inden for det sidste Aar før Beskikkelsen har medvirket som Domsænd henholdsvis ved Østre og Vestre Landsret, saaledes at der for hver Landsretskreds af vedkommende Landsret indstilles tre, blandt hvilke Beskikkelsen sker, og en beskikket Universitetslærer i Retsvidenskab eller en anden Jurist med særlig videnskabelig Uddannelse.

Der har om denne Sammensætning af Retten været megen Diskussion i Folketingsudvalget, og jeg har stadig erklæret mig villig til at drøfte enhver Sammensætning af Retten, ogsaa den her foreliggende, som altsaa er blevet den endeligt vedtagne. Det kan ikke være udelukket at diskutere dette Spørgsmaal. Jeg tror paa den anden Side, at man her har fundet en Sammensætning, som det overvejende Flertal finder efter Omstændighederne er den rette. I Sager om Genoptagelse af en Straffesag beklædes Retten foruden af de nævnte Dommere af to Sagførere og den videnskabeligt uddannede Dommer. I Sager om dis-

ciplinær Forfølgning mod en Dommer beklædes Retten i Stedet for af de tre sidstnævnte Medlemmer af een Sagfører efter Tur og de to læge Dommere. Den som Medlem beskikkede Højesteretsdommer er Rettens Præsident. For hvert af Medlemmerne beskikkes en Suppleant.

Det andet Afsnit i Lovforslaget indeholder de nærmere Regler om Disciplinærmyndighed over Dommere. Naar man vil klage over en Dommers Optræden, over utilbørlige eller usømmelige Forhold fra en Dommers Side, fremsættes Besværingen for Rigsadvokaten. Sagen bliver da af ham skriftlig at forelægge Appelretten, men finder han, at Klagen er aabenbar grundløs eller ikke falder ind under Reglerne, eller at Klage over det samme Forhold tidligere er afvist af Appelretten som ugrundet, skal han ved Fremsendelsen af Sagen henlede Rettens Opmærksomhed herpaa. Klagen kan da straks uden yderligere Forhandling afvises af Appelretten. Der findes saa de nærmere processuelle Regler om Sagernes Behandling, hvorledes der skal forholdes, hvis Klagen findes ugrundet, og hvorledes der skal forholdes, hvis den findes begrundet. Hvis det af Dommeren uviste Forhold viser sig at være af graverende Karakter, eller hvis han tidligere af Appelretten har været dømt for Forhold af saadan Karakter, kan han derhos ved Dommen afsættes. Oprindelig gik mit Forslag ud paa, at Appelretten skulde være eneste Instans, men efter Ønske fra Dommerforeningen, som hævdede, at Dommerne derved vilde blive daarligere stillet end almindelige Tjenestemænd — hvad der jo kan diskuteres —, er det vedtaget i Folketinget med min Tilslutning, at hvis der er nedlagt Paastand om Afsættelse, eller Dommen lyder herpaa, kan Dommen indbringes for Højesteret efter Reglerne om Anke af Domme i borgerlige Sager; bortset herfra, altsaa i alle Sager, der vedrører Genoptagelse, er Appelrettens Domme endelige og upaaankelige.

Det er de væsentligste Regler i dette Afsnit. Jeg burde maaske ogsaa have omtalt § 10, hvor der staar, at om en Dommer bør afsættes mod sit Ønske paa Grund af vedvarende Aands- eller Legemssvaghed, bliver at afgøre efter lignende Regler.

Det tredie Afsnit indeholder Reglerne om Genoptagelse af Straffesager. Begæring